ENGELBERTUS ADMONTENSIS
14. Jh.
Seite 2r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26059
Copyright: Admont, Benediktinerstift

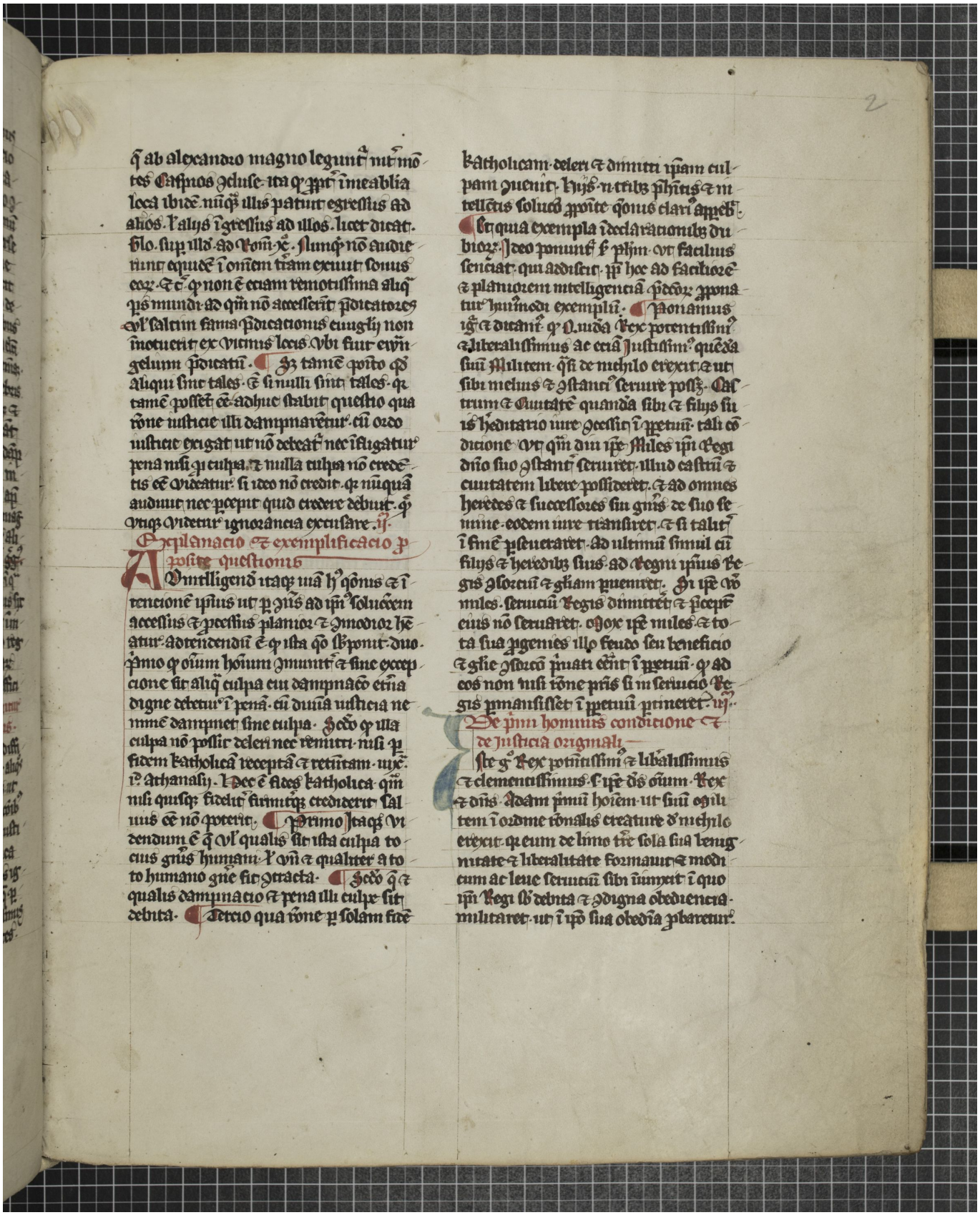

q̃ ab alexandro magno legunt̃ mit mõ
tes Caspios gclusse. ita q̃ ppt̃ ĩmeablia
loca ibidẽ nũq̃ illis patuit egressus ad
alios. l'alys ĩgressus ad illos. licet dicat.
Glo. sup illd ad Rom̃ xi. Nunq̃ nõ audie
runt equidẽ ĩ omnem tram exiuit sonus
eorũ. & d̃ q̃ non ẽ etiam remotissima aliq̃
ps mundi ad qm̃ nõ accesserit pdicatores
vel saltem fama pdicationis euangly non
ĩnotuerit ex vicinis locis vbi fuit eũn
gelium pdicatũ. Sz tamẽ posito q̃d
aliqui sint tales. & si nulli sint tales. q
tamẽ posset ẽ. adhuc stabit questio qua
rõne iustitie illi dampnarẽtur. cũ ordo
iustitie exigat ut nõ deleat̃ nec ĩfligatur
pena nisi q̃ culpa. & nulla culpa nõ erede
tis ẽ videatur. si ideo nõ credit. q̃ nũquã
audiuit nec pceptũ quid credere debuit. q̃
vtq̃ videtur ignorãcia excusare. ij.

Explanacio & exemplificacio p
posite questionis

Omnis intelligend̃ itaq̃ ma h̃ q̃onis & ĩ
tencionẽ ipsius ut p gnũs ad ipm̃ solucõem
accessus & processus planior & ymaginor he
atur. adtendendũ ẽ q̃ ista q̃o sl̃ ponit duo.
primo q̃ oũm hoĩum ĩmunis & sine exceptõ
ione sit aliq̃ culpa cui dampnacõ etiã
digne deberet̃ ĩ penã. cũ diuina iustitia ne
mine dampnet̃ sine culpa. Secõ q̃ ulla
culpa nõ possit deleri nec remitti. nisi p
fidem catholicã receptã & retentam. iuxẽ
d̃ athanasij. Hec ẽ fides catholica. q̃m
nisi quisq̃ fideliter firmiterq̃ crediderit. sal
uus ẽ nõ poterit. Primo itaq̃ vi
dendum ẽ q̃ vel qualis sit ista culpa to
tius gnis humani. l'oĩ & qualiter a to
to humano gne sit gtracta. Secõ q̃ &
qualis dampnacio & pena illi culpe sit
debita. Tercio qua rõne p solam fide
catholicam deleri & diminui ipsam cul
pam queunt. Hys n̄ tritis phis & in
tellectis solucõ pnitet q̃onis clari appẽ.
Et quia exempla ideo declaratiuis du
bioꝝ. Ideo ponunt̃ f̃ phm. vt facilius
sentiat. qui audiet. pp̃ hoc ad faciliorẽ
& planiorem intelligenciã pdõꝝ. ponã
tur huĩmodi exemplũ. Ponamus
ig̃ & dicam̃. q̃ Q. uida Rex potentissimus
& liberalissimus ac etiã Iustissimus. quẽdã
suũ Militem. q̃si de nichilo erexit. & ut
sibi melius & gstanci seruire possit. Ca
trum & Ciuitatẽ quandã sibi & filys su
is hereditario iure gessit ĩ pretiũ. tali cõ
dicione. vt q̃m diu ipse Miles ipsi Regi
dño suo gstanti seruiret. illud castrũ &
ciuitatem libere possideret. & ad omnes
heredes & successores suos gnis de suo se
mine. eodem iure transiret. & si talis
ĩ sine pseueraret. ad ultimũ simul cũ
filys & heredibus suis ad Regni ipsius Re
gis gloriũ & gliam pueniret. Si ipse vo
miles. seruicũ Regis diminuet̃ & pceptũ
eius nõ seruaret. oporet ipse miles & to
ta sua pgenies illo feudo seu beneficio
& glie gsideo priuati erent ĩ pretiũ. q̃ ad
eos non nisi rõne pris si in seruicio Re
gis permansisset ĩ pretiũ pineret. ij.

De pim hominis condicione & de Iustitia originali

Iste q̃ Rex potentissimus & liberalissimus
& clementissimus. f̃ ipse ds oũm. Rex
& dns. Adam primũ hoĩem ut suũ oĩsimi
tem ĩ ordine rõnalis creature d̃ nichilo
erexit. q̃ eum de limo tre sola sua benig
nitate & liberalitate formauit & modi
cum ac leue seruicũ sibi iunxit ĩ quo
ipsi Regi sl̃ debita & ydigna obediencia
militaret. ut ĩ ipo sua obedia pbaretur.